

חוֹיָא בַּיְשָׁא וְהַוָּא אֲזִיל קְמִיָּהוּ וְלֹא יְכַל לְשַׁלְּטָה בְּהָוּ,
בְּגַיְן דְּהַוָּא יְשָׁרָאֵל מְזֻדְּרוֹן כְּלָהוּ בְּחַגִּירָה מְזֻיְּנָן וְלֹא יְכַל
הַהְוָא נְחַשׁ לְשַׁלְּטָה בְּהָוּ. וּכְיַוָּן דָּאָמֶר לְמַשָּׁה (שםות לו)
וְעַתָּה הַוְּרָד עֲדִיק מַעַלְיָה, אֲתִיִּיהִיב רְשָׂוֹ לְהָאֵי נְחַשׁ
לְשַׁלְּטָה עַלְיָהוּ.

תָּא חַזִּי, מָה בְּתִיב, (שםות לו) וַיַּתְגַּצְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
עֲדִים מֵהָר חַרְבָּה. וַיַּתְגַּצְלוּ וַיַּגְּצְלוּ מִבְּעֵי לִיהְיָה. אֶלָּא
וַיַּתְגַּצְלוּ עַל יְדָא דָאָחָרָא בְּגַיְן דָּאֲתִיִּיהִיב רְשָׂוֹ לְנְחַשׁ
לְשַׁלְּטָה. אֶת עֲדִים מֵהָר חַרְבָּה דַקְּבָלוּ מַטְוָרָא דְחַרְבָּב כֵּד
אֲתִיִּיהִיב אָוּרִיִּיתָא לִיְשָׁרָאֵל.

אָמֶר רַבִּי חַיִּיא נְחַדְּהוּ צְדִיק אַמְּמָא לֹא הַוָּה בְּטִיל
מוֹתָא מַעַלְמָא. אֶלָּא בְּגַיְן דָעֵד לֹא סְלִקְתָּ זְיוּחָמָא
מַעַלְמָא. וַעֲוד דָאָפָוּן לֹא הוּוּ מַהְימַנִּין בֵּיהְ בְּקָוִידָשָׁא בְּרִיךְ
הַוָּא וּכְלָהוּ אֲחִידָן בְּטִרְפִּי אַיְלָנָא לְתַתָּא וּמַתְלִבְשָׁאָן בְּרִוָּחָ
מִסְאָבָא. וַתוּ לְבַתֵּר אָוּסָפוּ לְמַחְטֵי וּלְמַהְהָה בַתֵּר יִצְרָר הַרְעָ
כֵּד בְּקָדְמִיתָא.. וְאָוּרִיִּתָא קָדִישָׁא דָאֵיהִי אַיְלָנָא דְחַיִּ
אָפָתִי לֹא נְחִית לָהּ קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא בְּאָרְעָא. וַתוּ דָאֵיהִ
אָמְשִׁיךְ לֵיהְ בְּעַלְמָא לְבַתֵּר דְכִתִּיב וַיִּשְׁתַּחַת מִן הַיּוֹן וַיִּשְׁכַּר
וַיַּתְגַּל בְּתוֹךְ אֲהָלָה וְהָא אָתָמָר.

עַד דְּהַוָּא אַזְּלִי, חַמּוֹחַד יְהָדָא דְהַוָּה אֲתִי. אָמֶר רַבִּי יוֹסֵי
הָאֵי בָר נְשָׁי יְהָדָא אֵיהִי וְאֲתַחְזֵי. כֵּד מַטָּא גְּבִיעֵיהָ

שאילו ליה. אמר לו שilihא דמצוה אנא. דהאenan
 דייר בכפר דראמיין, ומתי זמנא דחג, ואנן צריכין לולב
 ויזיבין דעמיה, ואבנא איזיל לקטעה לון למצזה. איזלו
 פחדא. אמר להו ההוא יידאי הגי ארבע מינין דלולב
 דבכלחו אנתאן לרצויי עלמא (נ"א על מיא) שמעתוין
 אםאיenan צריכין לון בחג. אמר ליה כבר אתערו בהו
 חבריא. אבל אי מלחה חדתא איהו תחות ידה אימא לה.
 אמר לון ודיי ההוא אתר דאנן דייר ביה הוא זעיר
 וכלהו עסקי באורייתא. אית עלהן צירבא מרבען
 רבבי יצחק בר יוסי מהוזאה שמיה. ובכל יומא ויומא אמר
 לנו מלין חדתין באורייתא. ואמר דהא בחג זמנה הוा
 לשלאה. (ישראל שליטין בהווא זמנה, ונקייטנא לולב דמתהוו דאנן נציחנא עליהו
 על כל אונן דאקרון זמנן העם ולשלטהה עלייהו) (או עבר על נפשנו המים הזדונים ברוך
 יי' שלא נתנו טרף לשניהם. וכי אית שנים למיטים, אלא) (ס"א דכל אפונן רברבין)
 אפונן שאר עמין. אפונן רברבין ממון על שאר עמין
 עובדי עבודה כוכבים ומזרות ומתברכאנן מسطרייהו
 דישראל וקדרין לון מים הזדונים. פמא דאת אמר,
 (תהלים קכד) המים הזדונים.

ובגין לשלאה עלייהו א廷נא ברזא דשמעא קדיישא
 באפונן ארבע מינין שבולב לרצויי ליה לקודשא
 בריך הו (עליהו) ולשלטהה (דף ס"ד ע"א) עלייהו ברזא דשמעא

קדישא. ולא תערא עלון מײין קדישין לנסכא על גבי מדבחא.

תו אמר לוֹן בראש השנה אתערותא קדמָה איהו בעלמא. מיי אתערותא קדמָה. דא בי דינא דלחתא (נ"א דא ראש השנה ממש) דאתער למידן עלמא. וקודשא בריך הוא יתיב על עלמא בדינא ודאין עלמא. ושלא האי בי דינא למידן עלמא, עד יומא דכפורי דגתרין אנפהא, ולא אשתחח חוויא דלטורה בעלמא. דאייהו אתעספ במה דאתין לייה ההוא שעיר דאייהו מسطרא דרOUTH מסבא פדקא חי לייה. ו בגין דאתעספ בההוא שעיר לא קרייב למקדשא.

ושער דא כההוא שעיר דראש חדש דאתעספ בית ואגהירו אנפהא דראש השנה (נ"א כב בראש השנה) (נ"א אנהירו) (אנפוי דמקדשא). ועל דא ישראל כלו משכחים רחמי קמי קודשא בריך הוא ואתער חובייהו. וריזא חדא אמר לוֹן ולא אתיהיב רשו לגלאה בר לחסידי קדישין עליונין חביבין. אמר רבינו יוסי מאן איהו. אמר לוֹן עד לא בדיקנא בכו.

אלו. לבתר אמר לוֹן. כד סיירה אתקריבת בשמשא. אתער קודשא בריך הוא סטרא צפון ואחד בה ברחיםו ומשיך לה לגביה, ודרום אתער מسطרא אחרא.

וְסִיחָרָא סֶלֶקָא וּמִתְחַבֵּרָא בְּמִזְרָחָה. וְכֵדֵין יַנְקָא מַתְרִין סְטוּרִין וּגְטִילָת בְּרָכָא נְבָשָׁא, וְכֵדֵין אַתְבְּרָכָא סִיחָרָא וְאַתְמָלִיָּא. וְהַכָּא אַתְקְרִיבָת אַתָּתָא בְּבָעַלָּה.

כִּמֵּה דָאִית רֹזָא דִיּוֹקָנָא שִׁיּוֹפִי (נ"א בְתִיקְנוּן דְשִׁיּוֹפִי) דָאָדָם וּתְיקְנוּן. הַכִּי נְמִי אִית (נ"א אִיהָו) רֹזָא דִיּוֹקָנָא דְשִׁיּוֹפִי בְוַקְבָּא וּתְקוּנִי דְנוֹקָבָא. וּכְלָא פְרִישׁ בְגּוֹן. הַכִּי נְמִי אִית לְעִילָא (ד"א מָאן) אֲחִיד בָה וְאַתְעַר לְקַבֵּל בְרָחִימָו הַכִּי נְמִי אִית לְתַתָּא רֹזָא וּתְקוּנָא דָאָדָם פַתָּה אַחֲרָא תְחוֹת סִיחָרָא (ד"א וּתְקוּנָא דְנוֹקָבָא).

כִּמֵּה דְדַרְוֹעָא שְׁמָאָלָא (תשא קעד ב, פקודי רלג ב) לְעִילָא אֲחִיד בָה וְאַתְעַר לְקַבֵּל בְרָחִימָו. הַכִּי נְמִי אִית לְתַתָּא.

וְיֵה הָעָמֹדִים בְלָהו קְיֻמִי שִׁיּוֹפִין לְאַתְאַחֲדָא דָא בְּדָא וּלְאַתְקְשָׁרָא דָא בְּדָא קְשָׁרִי מִהִימְנוּתָא סְטוּרָא דְקָדוֹשָׁא מִסְטוּרָא דְרוֹחָת מִסְאָבָא דְאִיהָו רֹזָא דְנַחַשׁ לְתַתָּא). הַאִי נְחַשׁ אִיהָו דְרַוּעָא שְׁמָאָלָא דְרוֹחָת מִסְאָבָא. וְאֲחִיד בֵּיהֶ מָאן דְרַכְבִּיב בֵּיהֶ וּקְרָבָא לְגַבִּי דִסִיחָרָא וּמַשִּׁיךְ לְהָ בִינְיִיהָו ב"א בְדִבְיקָה דְקֹוטָפָא וְאַסְתָּאָבָת.

וְכֵדֵין יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא מִקְרָבֵין שָׁעֵיר. וְהַהְוָא נְחַשׁ אַתְמָשֵׁךְ אֲבָתְרִיהֶ דְהַהְוָא שָׁעֵיר. וְסִיחָרָא אַתְדְּכִיאָת וּסְלָקָאת לְעִילָא וְאַתְקְשָׁרָת לְעִילָא לְאַתְבְּרָכָא. וּנְהִירֵין אֲנָפְחָהָא מָה דְאַתְחַשְּׁבָת לְתַתָּא.

כֵּדֵין הַכָּא בַיּוֹם אֶכְפּוּרִי כִּיּוֹן דְהַהְוָא חַווִּיא בִּישָׁא

אתעסַק בְּהַהוּא שָׁעֵיר. **סִיחָרָא** אֲתִפְרִשְׂתָ מִגְיָה וְאֲתִעָסַקְתָ (בישראל) לֹאָלֶף אַלְיָהוּ סְבִיגָרִיא וְסֻוכָכָת אַלְיָהוּ בְאַמְאָעָל בְּבִנְיוֹן. וְקַוְדְשָׁא בָרִיךְ הוּא בְרִיךְ לוֹן מַלְעִילָא וּמַחְילָלוֹן.

לְבַתֵּר יִשְׂרָאֵל כֵד מַטּוֹ לְחָג מַתְעָרִי סְטָרָא דִימִינָא לְעִילָא. בְגִין דִיתְקִשְׁר בֵיה סִיחָרָא וִיתְבָהִירָא אַנְפָהָא בְדַקָא חִזְיָה. וּכְדִין פְלָגָת (יב) חִילָקָא בְרָכָא לְכָל אַבּוֹן מִמְנָן דְלִתְתָא דִיתְעָסְקָוָן בְחִילָקָהוֹן. וְלֹא יִתְוֹן לִינְקָא וְלִקְרָבָא בְסְטָרָא דְחוֹלָקָהוֹן דִישָׂרָאֵל.

כְגִוּונָא דָא לְתַתָּא כֵד שָׁאָר עַמִּין אֲתִבְרָכוֹן. כְלָהוֹן אַפּוֹן מַתְעָסְקָיִן בְאַחֲסָנָת חִילָקָהוֹן. וְלֹא הוּא אַתִּינָן לְאַתְעַרְבָא בְהַדִּיְהוּ דִישָׂרָאֵל וְלִחְמָדָא חִילָק אַחֲסָנָתָהוֹן. וּבְגִין כֵה יִשְׂרָאֵל אַפּוֹן מִשְׁכִין בְרָכָא לְכָל אַפּוֹן מִמְנָן בְגִין דִיתְעָסְקָוָן בְחִילָקָהוֹן וְלֹא יִתְעַרְבּוּן בְהַדִּיְהוּ.

וּכְדִ סִיחָרָא אֲתִמְלִי בְרָכָא לְעִילָא בְדַקָא יָאוֹת. יִשְׂרָאֵל אַתִּינָן וַיְגַקְין מִיְבָה בְלַחְוּדִיְהוּ. וְעַל דָא כְתִיב (במדבר ט) בְיוֹם הַשְׁמִינִי עַצְרָת תְהִיכָה לְכָם. מַאי עַצְרָת, בְתִרְגּוּמוֹ בְגִישָׁו. כָל מַה דְבַגִּישׁו מִאַפּוֹן בְרָכָא עַלְאָין. לֹא יְגַקְין מִגְיָה עַמִּין אַחֲרָנוּ בָר יִשְׂרָאֵל בְלַחְוּדִיְהוּ. וּבְגִין כֵה כְתִיב עַצְרָת תְהִיכָה לְכָם. לְכָם וְלֹא לְשָׁאָר עַמִּין. לְכָם וְלֹא לְשָׁאָר מִמְנָן.

וְעַל־דָּא אֲפִין מְרַצֵּין עַל הַמִּים לְמַיְהָב לֹזֶن חֹלֶק בְּרַכָּאָן
דִּיתַּעֲסֻקּוּן בֵּיהֶ. וְלֹא יַתְּעַבּוּן לְבַתֵּר בְּחִדּוֹתָא
דִּישָׂרְאֵל כְּפָד יַגְּקִין בְּרַכָּאָן עַל-אַיִן. וְעַל הַהוּא יוֹמָא פְּתִיבָּ
הַזָּדִי לִי וְאַנִּי לוֹ. דְּלֹא אַתְּעַרְבָּ אַוחֲרָא בְּהַדּוֹן.
לְמַלְכָּא דְּזָמֵן רְחִימָיו בְּסֻעִידָתָא עַל-אָהָדָעָה דְּעַבְּדָה לֵיהֶ
לְיַיּוֹמָא רְשִׁימָא. הָא רְחִימָיו דְּמַלְכָּא יַדָּע
דְּמַלְכָּא (דף ס"ד ע"ב) אַתְּרַעַי בֵּיהֶ. אָמַר מַלְכָּא הַשְׁתָּא אָנָּא בְּעֵי
לְמַחְדִּי עַם רְחִימָא. וְדַחְילְגָּנָא דְּכָד אָנָּא בְּסֻעִידָתָא עַם
רְחִימָא יַעֲלוּן כָּל אֲפִין קָסְטוּרִי מִמְּנָן וַיַּתְּבִּין עַמְּנָא
לְפִתְרוֹא לְמַסְעָד סֻעִידָתָא דְּחַדּוֹה עַם רְחִימָא. מָה עַבְּדָ
אַקְדִּים הַהוּא רְחִימָיו קָיסְטוּרִין דִּירָקִי וּבְשָׁרָא דִּתְרוּרִי
וְאַקְרֵיב קְמִיְּהוּ דְּאֲבִין קָסְטוּרִי מִמְּנָן לְמִיכָּל. לְבַתֵּר יַתְּבִּ
מַלְכָּא עַם רְחִימָיו לְהַהְיא סֻעִידָתָא עַל-אָהָדָעָה מִכָּל עַדְגָּנִין
דְּעַלְמָא. וּבָעוֹד דְּאֵיהֶ בְּלַחְזֹדוֹי עַם מַלְכָּא שָׁאֵיל לֵיהֶ כָּל
צְרָפּוֹי וַיַּהַבֵּל לֵיהֶ. וְאַחֲדִי מַלְכָּא עַם רְחִימָיו בְּלַחְזֹהָהִ
וְלֹא אַתְּעַרְבִּין אַחֲרָגִין בֵּינֵיהֶן. כֵּد יִשְׂרָאֵל עַם קְוִידָשָׁא
בְּרִיךְ הַוָּא. בְּגַיְן כֵּד פְּתִיבָּ בְּיּוֹם הַשְׁמִינִי עַצְּרָת תְּהִיהָ
לָכֶם.

אָמְרוּ רְبִי יוֹסֵי וְרְבִי חִיאָ קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַתְּקִין
אוֹרְחָא קְמָן. זֶבְּאַיִן אֲפִין דְּמִשְׁתְּדָלִי בְּאֹרְיִיתָא.
אָתֵי בְּשָׁקוֹהָו. קָרָא עַל-יהֶ רְבִי יוֹסֵי (ישעה נ) וְכָל בְּנֵי

למנוקדי יי' ורב שלום בנויך. כה מטו כי חקל יתיבו. אמר ההוא בר נש מי שנא דכתיב, (בראשית ט) ווי' המטיר על סדום ועל עמורה וגוו. (נדפס בפקודי רוכב) ומאי שנא בטופנאה דכתיב אלְהִים אֱלֹהִים בְּכָל אֶתְר. (אמאי) ולא פתיב ווי' (בכללא).

אלא תנין בכל אחר דכתיב ווי' הוא ובית דינא. אלְהִים סתם דינא בלחוודוי. אלא בסדום אתעביד דינא ולא לשיצאה עלמא. ובגין כד אתערב איהו בהדי דינא. אבל בטופנאה כל עלמא שציא וכל אפונ דاشתכחו (נ"א בלחודוי) בעלמא.

וואי תימא (ד"א דהא) נה ודקמיה (ד"א אשთזיבו). (נ"א הא) סתים מעינה הוה שלא אתחז. ועל דא כל מה דاشתכח בעלמא שציא ליה. ועל דא ווי' באתגלייא ולא שציא כלל. אלְהִים בעי סתימו ובעי לאסתمرا דהא כלל שציא. ועל דא אלְהִים בלחוודוי הו.

ורוזא דא (תהלים כט) יי' למבול ישב. מהו ישב. אל מלא קרא פתיב לא יכליןן למימר. ישב בלחוודוי שלאأتي עם דינא. פתיב הכא ישב, וכתיב התר (ויקרא יג) בקד ישב בלחוודוי.

ובגין נה הוה סתים מעינה. לברר כה אתעביד דינא ושציא עלמא נה רוגזיה מה פתיב ויזכר אלְהִים

את נח וגוי. דהא כ"ד שצ'י עלמא לא אדרבר דסתיים מעינא הויה. ורוזא (עד) אוליפנא קידשא בריך הוא סתיים וגלייא. גלייא הוא כי דינה דלחתה. סתים הוא אחר הכל ברכאנ נפקי מתחנן. ובגין פה כל מלאוי דבר נש דאנון בסתים ברכאנ שריין עליוי. וכל דאנון באתגלייא ההוא אחר דבר דיבי דינה שריין עליוי בגין דאייהו אחר באתגלי והוא דאקרי רע עין שליט עלייה, וכלו הוא ברוזא עלאה בגונא דלעילא.

בכה רבוי יוסי ואמר זכהה דרא רבוי שמעון שרייא בגויה דהא זכותה דיליה אומין לו בטורי מלין עלאין באליין (עד כאן). אמר רבוי יוסי הא בר נש לאודעה לו מלין אליו קא אתי ושדריה קידשא בריך הוא לגבען. כ"ד אתו וסדריו מלין קמיה רבוי שמעון אמר ודאי שפיר

ק"א אמר. (נדפס בפרקוי רצח ב).

רבוי אלעזר הויה יתיב יומא חד קמיה רבוי שמעון אבוי. אמר ליה הא קץ כל בשך אתחמי מאונן קרבניין דהוו ישראל מקרביין על גבי מדבחא או לא. אמר ליה כלל הו מסתפקי פחדא לעילא ותתא.

וთא חזי פהני וליאי וישראל אונן אקרון אדם בחבורא דאנון רעותין קדיישין דסלקין מגויהו. ההוא כשבא או אמרה או היה באמה דקרבין אצטריך עד

לא יתקרב על גבי מדברה לפרשא עלה כל חטאין וכל רעوتין בישין לאתוּדאה עלה. וכדין היה אתקרי בהמה בכלא בגו אפונ חטאין ובישין והרהורין.

כגונא דקרבنا בעזיאל הכתיב (ייקרא י) ותודה עליו את כל עונות בני ישראל וגוי. כי נמי הכא. וכן סלקא על גבי מדברה מטולא על חד תריין. ובגין לכך דא סלקא לאתריה. ודא סלקא לאתריה. דא ברזא דאדם ודא ברזא דבHEMA כמה דעת אמר (תהלים לו) אדם ובHEMA תושיע יי.

חייבין וכל שאר מנחות לאתערא רוחא קדיישא ברעotta דכהני ושירותא דליואי ובצלותא דישראל. ובהוֹא תננא ושמנא וקמָה דסליק מתרזון ומספקין (ס"א ומתקנין) (ס"א ומתקשין) (דף סה ע"א) כל שאר מארי דдинין דלא יכולין לשלוֹטהה בהוֹא דינא דאת מסר לוֹן. וככלא בזמנא חדא. תא חז, ככל אטעbid ברזא דמהימנותא לאסתפקא דא בדא, ולאסתלקא לעילא מאן דאטיריך עד אין סוף. (נדפס בפקודי רבא, רשות ב אמר רבי שמעון ארימת יראי בצלותין לעילא, כד רעotta עלאה לעילא לעילא קיימא על ההוֹא רעotta דלא אידיוע ולא אتفس כלל לעלמין רישא דסתים יתר לעילא. וזהו רישא אפיק מאן דאפיק ולא ידיע ונחר מאן דנהיר כלל בסתימו.

רְעוֹ דִמְחַשֶּׁבָה עַלְאָה לְמַרְדָּף אֲבַתְּרִיה וְלְאַתְגָּהָרָא מְבִיה.
 חד פְּרִיסָו אֲתִפְרִיסָס. וּמְגֻוְהָה הוּא פְּרִיסָא בְּרִיסָפוֹ
 דְּהָהֵיא מְחַשֶּׁבָה עַלְאָה מְטִי וְלֹא מְטִי עַד הָהֵוֹ פְּרִיסָא
 גְּהֵירָה מְהֵדָה גְּנֵהֵירָה. וּבְדִין (ס"א גְּהֵוָה) אִיהֵוּ מְחַשֶּׁבָה עַלְאָה
 גְּהֵירָה בְּגְהֵירָה (בְּסְתִימָה) סְתִים דְלָא יְדִיעָה וְהָהֵוֹ מְחַשֶּׁבָה לֹא
 יְדִיעָה. בְּדִין בְּטַשְׁהָה הא' גְּהֵירָה דִמְחַשֶּׁבָה דְלָא אֲתִיְידָעָה
 בְּגְהֵירָה דְפְרִיסָא דְקִיְיָמָה דְגְהֵירָה מִמְהָה דְלָא יְדִיעָה וְלֹא
 אֲתִיְידָעָה וְלֹא אֲתִגְלִיָּה. וּבְדִין (נ"א הא') דָא גְּהֵירָה דִמְחַשֶּׁבָה
 דְלָא אֲתִיְידָעָה בְּטַשְׁהָה בְּגְהֵירָה דְפְרִיסָא וְגַהְרִין בְּחַדָּא
 וְאַתְעַבְּיָדוּ תִשְׁעָה הַיְכָלִין.

וְהַיְכָלִין לֹאוּ אֲפּוֹן גְּהֵרִין וְלֹאוּ אֲנּוֹן רְוִיחִין וְלֹאוּ אֲפּוֹן
 גְּשִׁמְתִין. וְלֹא אַית (אַיְדוֹ) מְאֹן דְקִיְיָמָה בְּהָה.
 רְעוֹתָה דָכֵל תִשְׁעָה גְּהֵרִין דְקִיְיָמִי כְלָהָה בְּמְחַשֶּׁבָה דְאִיהֵוּ
 חד מְבִיהָה בְּחַושְׁבָנָה כְלָהָה לְמַרְדָּף בְּתְרִיהָה בְּשִׁעְתָּה
 דְקִיְיָמִי בְּמְחַשֶּׁבָה וְלֹא מַתְדְּבָקָה וְלֹא אֲתִיְידָעָה. וְאַלְיָן לֹא
 קִיְיָמִי לֹא בְּרְעוֹתָה וְלֹא בְּמְחַשֶּׁבָה עַלְאָה (נ"א עַלְאיָן). תְּפִסִּין
 בָּה וְלֹא תְּפִסִּין. בְּאַלְיָן קִיְיָמִי כָל רְזִי דְמַהְיִמְנוֹתָה וְכָל
 אֲפּוֹן גְּהֵרִין מְרוֹזָא דִמְחַשֶּׁבָה עַלְאָה (דְלַתְתָּא ד"א וְלַתְתָּא)
 כְלָהָה אַקְרָיוֹן אֵין סָופָה. עַד הָכָא מְטוֹגָה גְּהֵרִין וְלֹא מְטוֹן וְלֹא
 אֲתִיְידָעָה. לֹאוּ הָכָא רְעוֹתָה וְלֹא מְחַשֶּׁבָה.

(בְּדִין ד"א כֵד) גְּהֵירָה מְחַשֶּׁבָה וְלֹא אֲתִיְידָעָה (יְדִיעָה) מִמְאֹן דְגְהֵירָה.

כִּדְין אֲתַלְבֵשׁ וְאַסְתִּים גֹּו בִּינָה וְנָהִיר לְמַאֵן דְּגַהִיר וְאַעֲילָה בְּדָא עַד דְּאַתְּפֵלְילָו כֶּלֶהוּ כְּחַדָּא. וּבָרוֹזָא דְּקַרְבָּגָא כְּדָלִיק פֶּלֶא אֲתַקְשָׁר דָּא בְּדָא וְנָהִיר דָּא בְּדָא. כִּדְין קִיִּימִי בְּלָהוּ בְּסַלְיקָו וּמְחַשְּׁבָה אֲתַעַטָּר בָּאַיִן סֻוֹתָה. הַהְוָא נָהִירוּ דְּאַתְּגַהִיר מְגִיה מְחַשְּׁבָה עַלְּאָה (דְּלָא אַתְּיַדַּע בְּהַבְּלָל) אַקְרֵי אַיִן סֻוֹתָה. וּמְגִיה אֲשַׁתְּכָה וּקִיִּמָּא וְנָהִיר לְמַאֵן דְּגַהִיר וְעַל דָּא כֶּלֶא קָאִים. זֶכְאָה חַוְלְקִיהּוֹן דְּצַדְיקִיא בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא דִאתִי.

תָּא חִזֵּי, הָאֵי קָזָבְלָבְשָׂר, כִּמָּה דְּקַשְׁוָרָא אֲשַׁתְּכָה לְעַילָּא בְּחַדִּוֹתָה, אוֹף הָכִי נָמֵי לְתַתָּא בְּחַדִּוֹתָה. וּרְעוֹתָא לְאַסְתְּפָקָא כֶּלֶא לְעַילָּא וְתַתָּא. וְאַיִּמָּא קִיִּמָּא עַלְיִהוּ דִּישְׁרָאֵל בְּדָקָא יָאוֹת.

תָּא חִזֵּי, בְּכָל רִישֵּׁי יִרְחָא וִירְחָא כְּדָ סִיחָרָא מִתְחַדְּשָׁא יִהְבִין לִיה לְהָאֵי קָזָבְלָבְשָׂר חַוְלְקָא חַדָּא יִתְיַיר עַל קַרְבָּגָן לְאַתְּעַסְקָא בֵּיה וּיִשְׁתַּמְשָׁ בְּחַוְלְקִיהָ. וַיְהָא סְטָרָא דִּישְׁרָאֵל בְּלַחְזָדִיָּהוּ. בְּגִין דִּיתְאַחֲדוֹן בְּמַלְכִיהּוֹן, וְדָא אֲיהָו שָׁעֵיר. בְּגִין דָּאֲיהָו בְּחַוְלְקָא דַעֲשָׂו דְּכִתְיבָּ בֵּיה שָׁעֵיר (בראשית כז) הָנָן עָשָׂו אֲחֵי אִישׁ שָׁעֵיר. וְעַל דָּא אֲיהָו אֲשַׁתְּמַשָּׁ בְּחַוְלְקִיהָ. וִיְשָׁרָאֵל אֲפָוָן מִשְׁתַּמְשִׁין בְּחַוְלְקִיהּוֹן. וּבְגִין כֵּה בְּכִתְיבָּ, (תְּהִלִּים קָלָה) כִּי יַעֲקֹב בָּחר לוּ יְהָיָה יִשְׁרָאֵל לְסִגּוֹלָתוֹ.

תא חזי, הא קץ כל בשר, כל רעوتיה לאו איהו אלא בבשרא תDIR ו בגין כה תקוגא דבשרא תDIR לגביה ועל דא אקורי קץ כל בשר. וכד איהו שליט, שליט על גופא ולא על נשמה. נשמתא סלקא לאתרא ובשרא אתיהיב לאתר דא. בגונא דא בקרבנא דרעותא סלקא לאתר חד, ובשרא לאתר חד.

ובר נש דאייהו זפאה איהו קרבנא ממיש לבפרה. ואחרא דלאו איהו זפאה, לאו איהו קרבנא בגין דביה מומא דכתיב, (ויקרא ט) כי לא לרazon וגו'. ועל דא צדייקיא כפירה אפון דעלמא וקרבנא אנון בעלמא (עד כאן):

תא חזי, ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני. לMITL רשי לאחשכא אפייהו (דף ע"ב) קבני עלמא. ובגיני כה הנבי משיחתם את הארץ. ועל דא עשה לך כתבת עז גופר בגין לאשתזבא פה ולא יכille לשלהה עללה. רבינו חייא ורבי יוסי והוא אול בארחא אמר (ח) כתיב ויעש נח הכל אשר צוהו ה'.

השלמה מההשומות (סימן יא)

צוה ה'. אמר רבוי יוסי זפאיין אינון ישראל דאתיהיב להון אוריתא קדישא זאינון משתדל ביה יממא וליל. תא חזי דהא משמע דאלולי דاشתכח נח עם תיבותא באתחברותא בחדא לא אשתייב (ובגין ק) אסתים מן עינא בגו תיבותא. קמו ואזלו. אמר ההוא יודאי

בודאי כתיב עשה לך תיבת עצי גופר, לך לגרם בגין לאתחברא בהדה ולאשתזבא בה מה כתיב ויעש נח הכל אשר צוהו וגוי. (עד כאן מההשומות)

תא חוו, מה כתיב ונח בן ששה מאות שנה וגוי. וכי אמא אתה חושבנא דא למני. אלא אילו לא היה נח בן ששה מאות שנה לא ייעול לתיבותא ולא יתחבר בהדה. פיוון דאשתלים בשש מאות שנה פ דין אתה חבר בהדה.

ועל דא מון יומא דאשתלים חובייה דבני עלמא אוריך לוז קידשא בריך הוא עד דאשתלים נח בשש מאות שנה ואשתלים חריגיה בדקא יאות והוה צדיק שלים. וכדין על לתיבותא. וכלא בגונא דלעילא: ונח בן ששה מאות שנה כמה דאמאן. ובגיני כך לא אמר פבן ששה מאות שנה. (ר"א לג' לקביל שתים סטרין דעלמא).תו פתח ואמר ואני הנבי מביא את המבול מים. מי טעם האنبي כיון דאמר ואני. אלא אני אנבי (נ"א הנבי) שלא מלה חדא היא.

תא חוו, בכל אחר אני אתעבד גופא לנשmeta ודאי דמקבלא מהה דלעילא. ובגין כה אתרמי באית קיימא דכתיב אני הנה בריתי אתה. אני דקויימא באתגלויה מזומנת למנדע. אני כריסיא למה דלעילא.

אני דעבידנא נוקמין לדרי דריין. ואני פלייל דבר ונוקבא כחדא. לברת אתרשים בלחוודוי דאוודמן למעדן דינא. הנבי. מביא את המבול מים.

כיוון דאמר מביא את המבול לא ידענא דאייהו מים. אלא את המבול לאסגאה מלאר המות, דאספ על גב דמייא הו. מחללא (לחבלא בהון מחללא) (ד"א תורה) איזיל בעלמא לשיצאה באפונ מיין. אני יי, הכי תנין נאמן אנה לשלים אגר טב לצדיקיא ולאתפרע מרשייעיא. ו בגין פה אבטח לוון קרא לצדיקיא באני לשלים אגר טב דלהון לעלמא דאתה. ואגוזים לרשייעיא לאתפרע מביהו לעלמא דאתה באני.

לשחת כל בשר. כמה דאקייננא דהא הוא מחללא לעלמא. ועל דא כתיב, (שמות יב) ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגוף. ודהא הוא לשחת כל בשר מסטרא דקץ כל בשר בא לפני. דהא כיון דמطا זמנא דאוריך לוון קודשא בריך הוא (ד"א לא"ג ואוריך לוון) עד האשלים נח לשש מאות שנה כדיין לשחת כל בשר. אמר הכי אוילפנא משמיה דרבבי יצחק (ס"א ברבי יוסף מהוזאי) דאמר לנו (נ"א הא דאקיורי לבון).

פתח ואמר, (ישעה לה) אמרתי לא אראה יה יה בארץ החיים לא אבית אדם עוד עם יושבי חיל. אמרתי

לֹא אָרַא הָיָה, כִּמְהָא אֲטִימִין אָפָוּן בְּנֵי נְשָׁא דָלָא יַדְעַין וְלֹא מִשְׁגִּיחַין בְּמַלְיָא דָאוּרִיתָא, אַלְאָ מִסְתְּכָלִי בְּמַלְיָא דָעַלְמָא וְאַתְּגַנְשִׁי מִבְּיִיחָוּ רַוְחָא דְּחַכְמָתָא.

דָּכְדָּכְ בְּרָבָר נְשָׁא אַסְתְּלָקָ מִהָּאִי עַלְמָא וַיְהִיבּוּ חַוְשְׁבָנוּ לְמִאִירָה מִכָּלָ מה דַעֲבָד בְּהָאִי עַלְמָא בְּעַוּד דָאִיהָוּ קָאִים רַוְחָא וְגַוְפָא בְּחַדָּא וְחַמְיָה מִהָּא דְּחַמְיָה, עַד דָאַזְילָ לְהָהָוָא עַלְמָא וְפָגַע לִיהְיָה לְאָדָם הָרָאשׁוֹן יַתְּבִּיבּ לְתְּרֻעָא דְּגַנְתָּא דְּעַדְןָ לְמִחְמָיִךְ כָּל אָפָוּן דְּגַטְרוּ פְּקוּדִי דְּמִאִירָהוּן וְחַדְיִ בָּהָגָ.

וְכִמְהָ צְדִיקִיא סְחַרְנִיהָ דָאָדָם. אָפָוּן דְּאַתְּמָנָעוּ מִאַרְחָא דְּגִיהָנָם וְסָטוּ לְגַבְיִ אַרְחָא דְּגַן עַדְןָ. וְאַלְיִין אַקְרָיוֹן יוֹשְׁבִי חַדָּל. וְלֹא בְּתִיבּ יוֹשְׁבִי חַדָּל. בְּגַיְינָן דָלָא הוּא כְּמוֹ חַוְלָדָה דְּגַרְגָּרָא וְמִנְחָא וְלֹא יַדְעָא לְמִאן שְׁבָקָא. אַלְאָ יוֹשְׁבִי חַדָּל. כְּמָא דָאתָ אָמָר, (ישעיה ב) חַדָּלוּ לְכָם מִן הָאָדָם וְגוּ, (אַלְאָ יוֹשְׁבִי חַדָּל) דְּאַתְּמָנָעַ לְזֹן מִאַרְחָא דְּגִיהָנָם. וְאַתְּקִיפּוּ בָּהָוּ לְאַעַלְלָא לְהָוּ בְּגַנְתָּא דְּעַדְןָ.

דָּבָר אַחֲרָיו יוֹשְׁבִי חַדָּל אָפָוּן מִרְיָהוֹן דְּתִשְׁוֹבָה דְּמָנָעוּ גַּרְמִיְיחָוּ מִאָפָוּן חֹבִין דְּחַיִיבִיא. וּבְגַיְינָן דָאָדָם הָרָאשׁוֹן תָּבּ בְּתִיּוֹבְתָא קְמִי מִאִירָה. יַתְּבִּיבּ (נ"א ע"ט) עַל אָפָוּן דְּאַתְּמָנָעוּ מִחְוּבִּיהָוֹן וְאָפָוּן בְּנֵי חַדָּל. כְּמָא דָאתָ אָמָר, (תְּהִלִּים לט) אַדְעָה מִהָּא חַדָּל אָנָי. וּבְגַיְינָן כֵּה אִיהָוּ יַתְּבִּיבּ לְתְּרֻעָא